

LÍSKOVECKÝ ZPRAVODAJ 6

Úvod

Před vámi je již šesté číslo našeho školního časopisu. Po konzultaci s členy žákovské samosprávy je zde více prostoru pro „hlody ze sborovny“. Tím také děkuji všem kolegům, bez jejichž pilného zaznamenávání by tato rubrika nevznikla.

Přeji Vám příjemné chvíle při čtení a věřím, že s pomocí deváté třídy vyjde v tomto školním roce ještě jedno závěrečné číslo, ve kterém se s námi rozloučí.

Hlody ze sborovny

1. třída

Žralé rajče je červené.

2. třída

Hodiny odbily půlnoc.

Proč je bernardýn dobrý pes záchranář? - Protože je trvanlivý!

4. třída

Samice od berana je beranice.

Je pilný jako vos.

5. třída

Kdo začal Sametovou revoluci? – Nacisti.

Jak se jmenovaly pohraniční oblasti? – Úřední mocnosti.

Kdy začala první světová válka? – 1811.

6. třída

Co patří mezi prvoky? – Trabantka.

Čím se pohybuje? – Brdama.

Plži dýchají vodními děrami.

Mlži se pohybují kmitáním nožiček.

Škeble obývá dvě lastury.

Jednotkami objemu jsou jednotky kvádrové.

7. třída

Vysvětlíte, proč chtěli Husité chudou církev.

- Protože církev vydávala **propustky**.

- Aby je někdo neokradl.

8. třída

Co je to humanismus? – Z nějakého neznámého důvodu mi to vypadlo z paměti.

Jmenuj komedie od W. Shakespeara – **Zkosení zlé ženy**.

Anketa v osmé třídě

Otázka: Co se vám líbilo na ekokonferenci Šetrný spotřebitel?
Kdyby vám odpovědi přišly „lehce zaujaté“, tak jim to odpusťte ☺

Lucie Doležalová

Nejlepší byla ty krátká videa se zvířátky a scénky 8. třídy.

Tereza Musálková

Nejvíce ze všeho se mi líbilo promítání animovaného krátkého videa Animal Save the World. A poté byly samozřejmě i dobré scénky s prvňáky, kteří předváděli své hračky, které si vyrobili.

Johana Supíková

Nejvíce se mi na konferenci líbila videa, jak zvířata dělala ekověci. Bylo to vtipné.

David Nespěšný

Nejvíce se mi líbilo vystoupení od 8. třídy o Fair trade.

Jan Michnik

Asi nejvíce se mi líbilo vystoupení 8. třídy.

Filip Hrtoň

Líbilo se mi vystoupení od 9. třídy.

Matěj Slíva

8. třída byla nejlepší.

Rostislav Vašíček

Líbilo se mi vystoupení 8. třídy.

Josef Doležal

Bylo to nudné, celé.

Jediné, co se mi líbilo, bylo to, když nevím....

Martin Mičinec

Nejlepší vystoupení měla 8. třída, protože „fandím svým“.

Informatika 8. třída

Výběr střední školy

Vybrala jsem si obor předškolní a mimoškolní pedagogika v Odrách nebo v Krnově. Bohužel není pedagogická škola nikde poblíž, takže budu muset na internát. Přijímačky jsou mnohem těžší, než jsem předpokládala.

Nejenže je tam matematika a čeština, ale také zkoušky z rétoriky, hudebky, tělocviku a výtvarky. Tak doufám, že mě vezmou. ☺

Michaela Sloupenská

Rozhovor s paní učitelkou Petrou Procházkovou

1) Jak dlouho učíte Aj?

Přesně 14 let.

2) Vráťte se do naší školy po mateřské?

No samozřejmě!

3) Byl váš první záměr učit Aj? Nechtěla jste učit jiný předmět?

Angličtinu, jenom angličtinu.

4) Baví vás učit více na 1. nebo 2. stupni?

Na obou. Každý stupeň má své kouzlo i chvilku stresu. ☺

5) Učila jste se v zahraničí?

Byla jsem 2x v Americe a na 2 týdny v Irsku.

6) Jaký byl váš největší pedagogický zážitek?

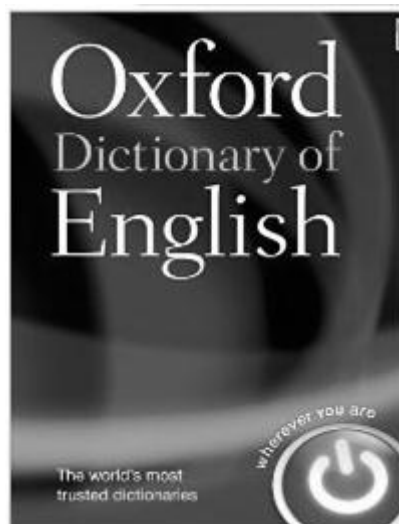
Mým úspěchem jsou všichni žáci, kteří vyjdou z 9. třídy na naší škole a odnesou si něco z angličtiny.

7) Máte V.I.P. zážitky?

Mým V.I.P zážitkem je to, že jsem několik let učila soukromě Alberta Černého - zpěváka ze skupiny Charlie Straight. Nedávno byl v pořadu Show Jana Krause a posílal mi anglický pozdrav na jméno Lipková - to bylo mé jméno za svobodna. Rozhovor můžete vidět zde:

<http://www.show-jana-krause.cz/dily/2012-04-06/> (2:30min)

Dominika Kopcová a Beáta Šodková

Vtipy

Dva chlapi se baví o tom, co dostali k Vánocům:

"Pojď k oknu...vidíš to krásný, modrý BMW?"

"No, tak to je opravdu moc pěkný."

"Tak v takový barvě jsem dostal tepláky!!!"

Včera ve tři v noci u mě zvonil soused. Normálně přišel a ve tři hodiny v noci zazvonil! Jsem se tak lekl, že mi málem vypadla vrtačka z ruky...

O Bumerangu

Fakta: Bumerang je jednoduchý dřevěný nástroj používaný k různým účelům. Může mít 10 cm i 2 m. V dnešní době může mít různorodé tvary (dokonce i zvířat). Kromě dřeva se jako materiál používají i plasty, bakelity, lamináty...

Domorodí Australané používali kořeny, větve nebo silnou kůru stromů. Bumerang bychom mohli najít u domorodců nejen v Austrálii, ale také v Africe nebo v Severní Americe. Nejstarší bumerang byl nalezen na polské straně Karpat. Jeho stáří je odhadováno na 23 000 let. A vítězem se stává...Manuel Schütz! Tato věta zazněla už hodně krát. Manuel Schütz drží světový rekord ve vytrvalosti (2005), vzdálenosti (1999) a opakovaném chytání (2005). Zajímavostí je, že bumerang se vrací i ve stavu beztlíže.

Moje zkušenost: Na házení s bumerangem je potřeba dostatek místa. Existují dva typy bumerangů: levotočivé a pravotočivé. My máme doma dva pravotočivé, z toho jeden nepoužíváme, protože je malý na to, aby někam doletěl. Bumerang by se měl házet špičkou k sobě, pod mírným náklonem jakoby k zemi.

Když ho hodíte správně, tak se těsně nad zemí vyrovná a začne stoupat vzhůru, poté se „vyveze“ do výšky a spirálovitě se snáší dolů. Když ho hodíte příliš k zemi, možná lehce skosí trávu a za pár metrů dopadne. A když ho hodíte příliš silně pod příliš velkým náklonem, sice na začátku poletí dobře, ale potom se vznesou do příliš velké výšky a bude padat přímo k zemi, kde se také nakonec zapíchne.

A jestli se neděje nic tomuto podobné, buď je problém v bumerangu, nebo v někom jiném! ☺ ☹

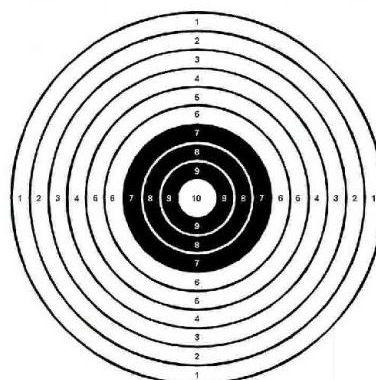
Martin-Alex Nalepa

Střelecký kroužek

Střelecký kroužek vede pan učitel Martin Labisch. K dispozici máme dvě vzduchovky. Střílíme pět ran na nástřelný terč. Podle rozptylu ran nám pan učitel seřídí měřidla, poté střelíme dalších deset ran naostro. Pan učitel zavedl soutěž: když někdo trefí určitý počet bodů, dostane 100 lepších diablek.

1.-2.	Tomáš Žurovec	92 bodů
1.-2.	Martin-Alex Nalepa	92 bodů
3.	Lukáš Seidler	90 bodů
4.	Tomáš Šnajder	79 bodů
5.	Lukáš Mikulec	76 bodů

Tomáš Žurovec

Strašidelné povídky

Kostel

Jednoho dne, když jsem šla jako obvykle kolem kostela a on jako obvykle začal zvonit poprvé, jsem v temném malém okně uviděla postavu. Z té dálky jsem jí však moc dobře nepoznala. A tak mi to nedalo a šla jsem za panem farářem, abych se ho zeptala, co a kdo tam dělal ten nebo ta postava. Pan farář po vyslyšení mého dotazu jen zabouchl dveřmi od kostela. Šla jsem tedy do knihovny podívat se na historii kostela. Četla jsem, ale najednou jsem si všimla, že chybí celých 15 stránek knihy a zrovna tam, kde bylo napsáno něco o historii tohoto kostela. Ptala jsem se paní, která v knihovně pracuje, zda o tom něco neví, ale ona se urazila a vyhodila mne, že už se prý zavírá. Když jsem odcházela, všimla jsem si, že zavírací doba je až v osm hodin, ale bylo teprve půl páté.

Jednoho dne jsem si k nám domů pozvala kamarádku, nechtělo se nám večer spát, a tak jsme pozorovaly nebe. Já jsem si musela odskočit a najednou se z obývacího pokoje ozve strašlivý křik! Rychle jsem spláchla a běžela se podívat, co se stalo. Kamarádka mi pak řekla, že v okně toho kostela viděla postavu, která vypadla z okna. Rychle jsme se šly obléct a podívat ke kostelu co se stalo. Nikde nic, ale kamarádka přísahala, že tu postavu fakt viděla, a tak jsme se dostaly na hřbitov pomocí díry v plotě a následně i do kostela. Pan farář asi zapomněl zamknout při noční mši. Vešly jsme a hned se zabouchly dveře a přes škvíru sem vál ledový vítr. Chtěly jsme utéct, ale zamkly se dveře.

V tu se k nám blížila ta tajemná postava. Začala strašně naříkat, pak se ozval rachot a z rohu nářek: „ach jo, ty moje záda.. hele holky, že byste mi pomohly???“

My se začaly smát, ale přešel nás smích, a zase jsme se začaly bát, ale to strašidlo si k nám sedlo a začalo nám vyprávět co a jak. Byl tu prej kostelník od 2. světové války, jenomže pan farář si své kostelníky měnil a to dost často – asi 1x za 2 měsíce a že on prý byl jeden z těch nešťastníků, které zabil. Oběsil ho na zvonici. A že on se mu chce pomstít, a tak za trest straší v jeho kostele, dokud se sám nepřizná, jinak jeho duše shoří v pekle. Tak a teď jsem vše viděla i věděla a už jsem nepotřebovala nic víc vědět. Konec povídky

Nela Židková

Lady ve věži

Dvojčata Jana a Robert jela na prázdniny k tetě a strejdovi do města Dorohusk na kraji Polska. Nedaleko jejich domku je malá zřícenina hradu, na který moc lidí nechodí, a dvojčata tam znají tajnou chodbu do věže.

Teta jim kdysi vyprávěla, že tam žila Lady Nata Fertumona, krátce řečeno Lady Nafer, která věž nechala vystavět pro svou dceru Rali. Kdyby byla neposlušná, tak jak to bývá v pohádkách.

Její dcera však ve svých patnácti letech zmizela a nikdo ji ani po šesti letech nenašel. Lady Nafer z toho steskem zemřela. Jelikož neměla manžela, syna ani bratra, tak tam hrad jen tak stál a bořil se.

Hned jak dvojčata přijela, tak se Jana rozběhla k hradu a dírou ve zdi se protáhla na schodiště věže. Asi v polovině schodů zakopla a padala zpět dolů. Sice ji Robert chytil, jenže už bylo pozdě.

Jana měla zlomenou nohu a naražený loket. Celé prázdniny má zkažené. Rob se za pár dní šel podívat do věže, aby zjistil, proč Jana zakopla. Opravdu v polovině schodiště něco našel. Byla tam rozlitá krev. Rob chtěl běžet zpět, ale slyšel divné zvuky ze shora a musel se tam jít podívat. Úplně nahoře byly pevně zamčené dveře. Rob nakoukl klíčovou dírkou, ale viděl jen staré krámy. Přišel se tam podívat za pár dní, ale nahoře bylo úplně vymeteno. I zvuky se už neozývaly. Zeptal se strýce, jestli neví co to je. Ten mu místo odpovědi dal do ruky starý klíč a odešel. Když to řekl Janě, chtěla jít s ním do věže. Rob tedy souhlasil.

Asi po půl hodině konečně došli ke dveřím a kupodivu klíč seděl. Odemkli a před nimi se něco mihlo tam a sem a znova tam. Pak to zmizelo. Když se rozhlédli, věž byla mnohem větší, než se zdálo. Chodili po místnosti a u okna stála průhledná osoba a děkovala jim. „Děkuji, že jste mne i přízrak pustili na svobodu.“ „Kdo je to přízrak a kdo jste vy?“ ptal se Rob. „Já jsem Lady Nata Fertumona a přízrak je vrah mé dcery.“ „A proč jste tu byli uvězněni?“ zeptala se Jana. „Přízrak za vraždu a já jsem nedosáhla posmrtného klidu.“

Pak zmizela. Dvojčata si tohle setkání nechala radši pro sebe, protože by jim stejně nikdo nevěřil. KONEC

Viki Oramová

British jokes

Užitečná slovíčka: apologize=omluvit se, trap=past, promise=slíbit, tense=gram. čas (min., přít., atp.), obviously=zjevně

A Scotsman who was driving home one night, ran into a car driven by an Englishman. The Scotsman got out of the car to apologize and offered the Englishman a drink from a bottle of whisky. The Englishman was glad to have a drink.

"Go on," said the Scot, "have another drink."

The Englishman drank gratefully. "But don't you want one, too?" he asked the Scotsman.

"Perhaps," replied the Scotsman, "after the police have gone."

A: I'm in a big trouble!

B: Why is that?

A: I saw a mouse in my house!

B: Oh, well, all you need to do is use a trap.

A: I don't have one.

B: Well then, buy one.

A: Can't afford one.

B: I can give you mine if you want.

A: That sounds good.

B: All you need to do is just use some cheese to make the mouse come to the trap.

A: I don't have any cheese.

B: Okay then, take a piece of bread and put a bit of oil in it and put it in the trap.

A: I don't have oil.

B: Well, then put only a small piece of bread.

A: I don't have bread.

B: Then what is the mouse doing at your house?!

An elementary school teacher sends this note to all parents on the first day of school.

"If you promise not to believe everything your child says happens at school, I will promise not to believe everything your child says happens at home."

Teacher: Today, we're going to talk about the tenses. Now, if I say "I am beautiful," which tense is it?

Student: Obviously it is the past tense.

Murphy's Law: You will always find the thing you're looking for in the last place you look.

Co je za námi? A co před námi?

...tyto otázky blednou ve srovnání s tím, co je v nás.

(Orig. znění: "What lies behind us and what lies before us are tiny matters compared to what lies within us.")

Ralph Emerson
Americký básník a filosof